Lietas Nr. C15212215
Lietas arhīva Nr. C-2122-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2015. gada 27. oktobrī

Jelgavas tiesa: tiesnese K. Zaura
izskatīja rakstveida procesā civillietu AS „NORVIK BANKA" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

AS „NORVIK BANKA" (turpmāk arī Prasītājs) cēlis tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk arī Atbildētāja) par naudas piedziņu, kurā lūdz piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam no līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības – atļautā kredīta parādu 426,86 EUR, neatļautā kredīta parādu 43,01 EUR, līgumiskos procentus 254,27 EUR un līgumsodu 46,99 EUR, kopā piedzenot 771,13 EUR, kā arī visus tiesāšanās izdevumus; noteikt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Prasība pamatota ar to, ka 2008. gada 2. janvārī starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgts līgums Nr. VK10031097 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk - Līgums), saskaņā, ar kuru Atbildētājai tika piešķirts atļautais kredīts 426,86 EUR (300 Ls) apmērā ar ikmēneša procentu likmi 1,99%.

Norāda, ka saskaņā ar Līguma 1.12. punktu, kredīts ir aizdevums, kuru Prasītājs piešķir Atbildētājai un kas tiek uzskaitīts kartes kontā. Kredīts sastāv no atļautā un neatļautā kredīta summas. Atbilstoši Līguma 1.9. un 1.10. punktam, Atbildētājai katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bija jānorēķinās ar Prasītāju, t.i., jāsamaksā ikmēneša maksājumi. Saskaņā ar Līguma 1.22. punktu Tarifi ir spēkā esošs Prasītāja pakalpojumu cenrādis. Tarifos tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi un papildinājumi ir līguma neatņemama sastāvdaļa. Saskaņā ar Līguma 5.10. punktu, par neatļautā kredīta izmantošanu Atbildētājai bija pienākums maksāt līgumsodu par pārtēriņu saskaņā ar līguma Tarifiem (0,167% par pārtēriņu dienā no neatļautā kredīta apjoma). Līgumsodi par pārtēriņu tiek aprēķināti no dienas, kad Prasītājs saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai. Saskaņā ar Līguma 1.11. un 5.11. punktu, ja Atbildētāja līdz maksājuma datumam nav iemaksājusi ikmēneša maksājumu, Atbildētājai jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar līguma Tarifiem (0,25% dienā). Saskaņā ar Līguma noteikumiem, Atbildētājai maksājumi bija jāveic līdz katra mēneša 20. datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret Prasītāju.

Norāda, ka Atbildētāja nepildīja ar Līgumu uzņemtās saistības, jo neveica maksājumus atbilstoši Līguma apmaksas noteikumiem, kā arī neveica nevienu maksājumu parāda dzēšanai.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717. pantu, 1720. panta 2. punktu, 1753., 1756., 1757. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1762. panta 1. punktu, 1764. pantu, 1765. panta pirmo daļu, 1811., 1934., 1943. pantu, 1946. panta pirmo daļu.

2015. gada 10. jūnijā un 2015. gada 15.jūnijā tiesā saņemts Prasītāja iesniegums (lietas 33., 35. lapa), kuros Prasītājs norāda, ka procenti par atļautā kredīta izmantošanu un līgumsodi aprēķināti par laika periodu no 2008. gada 1. maija līdz 2010. gada 15. oktobrim, kad Prasītājs sagatavoja prasības pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā un apturēja procentu un līgumsoda pieaugumu. Norāda, ka līgumsodu kopējā summa sastāda 417,47 EUR, kas tiek samazināta līdz 46,99 EUR, ko veido līgumsods par neatļautā kredīta izmantošanu 4,30 EUR un līgumsods par ikmēneša maksājuma samaksas nokavējumu 42,69 EUR apmērā. Tāpat arī norādīts, ka Līgums tika noslēgts uz nenoteiktu laiku un netika izbeigts. Atbildētājai kredīta atmaksas termiņš saskaņā ar Līguma 5.2. un 6. punktā minētajiem nosacījumiem iestājās 2009. gada 20. oktobrī, kad Atbildētājai bija jāveic pēdējais maksājums 19,07 EUR apmērā.

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2 100 *euro*, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{19} panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} un 250.^{22} panta prasībām Atbildētājai prasības pieteikumā norādīto adresi, gan uz deklarētās dzīvesvietas adresi (lietas 59. lapa) nosūtīts prasības pieteikums, parāda aprēķins un paskaidrojumu veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē un citas procesuālās tiesības, kā arī noteikts rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņš (lietas 43. lapa).

Atbildētājai uz prasības pieteikumā norādīto adresi sūtītā korespondence saņemta atpakaļ tiesā ar norādi, ka beidzies glabāšanas laiks, ka adresāts dzīvo /adrese A/ (lietas 45.-58. lapa). Uz Atbildētājs deklarētās dzīvesvietas adresi sūtītā korespondence nav saņemta atpakaļ tiesā..

Atbildētāja paskaidrojumu tiesai nav iesniegusi, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā. Nekādi iesniegumi no Atbildētājas tiesā nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, iebildumi pret prasību nav celti.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā. Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā (lietas 63. lapa).

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Pamatojoties uz Atbildētājas pieteikumu VIVA norēķinu kartes saņemšanai starp pusēm 2008. gada 2. janvārī noslēgts Līgums

Nr. VK10031097 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (lietas 11., 12. lapa), saskaņā, ar kuru Prasītājs izsniedz Atbildētājai Viva Maestro karti un piešķir atļauto kredītu 426,86 EUR (300 Ls), ar ikmēneša maksājumu 22,54 EUR (15,84 Ls), kas maksājams katra mēneša 20. datumā un ar kredīta atmaksas termiņu - 24 mēneši.

Saskaņā ar Līguma 3.1. punktu Atbildētāja apņēmās samaksāt ikmēneša maksājumus līdz maksājuma datumam. Līguma 6.1. punktā puses vienojušās, ka maksājumu par bankas pakalpojumiem, kuri ir saistīti ar kartes izsniegšanu, kā arī procentu un līgumsodu apmērus, nosaka Tarifi. Puses pielīgušas, ka Tarifi ir spēkā esošais bankas cenrādis, kurā tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi, papildinājumi ir līguma un noteikumu neatņemama sastāvdaļa (Līguma 1.22. punkts).

Saskaņā ar Tarifiem (lietas 17., 18. lapa) mēneša procentu likme par atļauto kredītu ir 1,99%.

Parakstot Līgumu, Atbildētāja ir apstiprinājusi, ka ir iepazinusies ar Līgumu un tā noteikumiem, kā arī noteikumiem par norēķinu konta atvēršanu un apkalpošanu, to saturs viņai ir saprotams, piekrīt tiem un apņemas tos izpildīt.

Tiesa atzīst, ka minētais Līgums ir noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, neviena no pusēm to nav apstrīdējusi un līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējām pusēm un katrai no pusēm saskaņā ar Civillikuma 1590. pantu ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu [..]. Turklāt Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka Prasītājs, saskaņā ar Līguma nosacījumiem izsniedza Atbildētājai VIVA Maestro norēķinu karti un piešķīra atļauto kredītu (aizdevumu) 426,86 EUR (300 Ls) apmērā, jo tas apstiprinās ar Atbildētājas pieteikumu kartes saņemšanai (lietas 12. lapa), Līgumu (lietas 11. lapa) un konta izrakstu (lietas 15.-16. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa kā aizņēmies. Tā kā Atbildētājai tika piešķirts aizdevums 426,86 EUR (300 Ls) apmērā, tad Atbildētājai ir jāatdod tāda pati summa kā aizņēmusies.

No konta izraksta (lietas 15.-16. lapa), parāda aprēķina un tā paskaidrojuma (lietas 13., 14., 39.-41. lapa) tiesa konstatē, ka Atbildētāja nav pildījusi ar Līgumu uzņemtās saistības, jo neveica nevienu maksājumu kredīta atmaksai atbilstoši Līguma noteikumiem.

Prasītājs 2010. gada 27. oktobrī bija vērsies tiesā ar pieteikumu pret Atbildētāju par no Līguma izrietošo saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, kas ar Jelgavas tiesas tiesneses 2010. gada 9. decembra lēmuma ir atstāts bez izskatīšanas (lietas 21. lapa).

2013. gada 5.septembrī Prasītājs ir nosūtījis Atbildētājai pirmstiesas brīdinājumu, norādot parāda apmēru un lūdzot līdz 2013. gada 20. septembri veikt parāda samaksu (lietas 19., 20. lapa)

No konta izraksta, parāda aprēķina un tā paskaidrojuma (lietas 13., 14., 39.-41. lapa) tiesa konstatē, ka Atbildētājas galvenais parāds ir 469,87 EUR (atļautais kredīts 426,86 EUR un neatļautais kredīts 43,01 EUR), procenti par atļautā kredīta izmantošanu ir 254,27 EUR, kas aprēķināti par laika periodu no 2008. gada 1. maija līdz 2010. gada 15. oktobrim, līgumsods ir 46,99 EUR (līgumsods par neatļautā kredīta izmantošanu 4,30 EUR un līgumsods par ikmēneša maksājuma samaksas nokavējumu 42,69 EUR), kas aprēķināts par laika periodu no 2008. gada 1. maija līdz 2010. gada 15. oktobrim.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10. panta pirmo daļu puses savas tiesības realizē sacīkstes formā. Atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus [..]. Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektās daļas noteikumiem, pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Ņemot vērā to, ka Atbildētāja nav apstrīdējusi ne parāda esamības faktu, ne arī tā apmēru, tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegto parāda aprēķinu. Turklāt samaksas pierādīšanas pienākums atbilstoši Civillikuma 1838. pantam gulstas uz parādnieku, bet Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka līdz lietas izskatīšanas dienai Atbildētāja ir parādu pilnīgi vai daļēji samaksājusi.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst par pierādītu, ka no Līguma izrietošā un neatmaksātā aizdevuma summa ir 469,87 EUR, kas ir piedzenama no Atbildētājas Prasītāja labā.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētājas procentus par atļautā kredīta izmantošanu 254,27 EUR apmērā par laika periodu no 2008. gada 1. maija līdz 2010. gada 15. oktobrim.

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1946. panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Atbildētājai saskaņā ar Līgumu un Tarifiem ir pienākums maksāt procentus par aizdevuma izmantošanu – 1,99% mēnesī.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka puses ir vienojušās par procentu par aizdevuma izmantošanu maksāšanas pienākumu un to apmēru un Atbildētājai bija pienākums Līgumā noteiktajā kārtībā un apmērā šos procentus par aizdevuma izmantošanu samaksāt.

Atbildētāja nav apstrīdējusi iesniegtā procentu par atļautā kredīta izmantošanu aprēķina pareizību un tiesai saskaņā ar Civilprocesa likuma 96. panta piekto daļu to nav pamata apšaubīt. Vienlaikus tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 97. panta pirmo daļu, novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civillikuma 1. pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Civillikuma 1. pantā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Saskaņā ar Civillikuma 1657. pantu tiesa var parādnieku atsvabināt no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām gadījumos, kad viņu nevar vainot ne uzmanības trūkumā, ne vispār vieglprātībā vai nolaidībā, vai kad izpildīšana nav notikusi nepārvaramas varas dēļ.

Vērtējot prasījumu par procentu par atļautā kredīta izmantošanu piedziņu, tiesa ņem vērā Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2012. gada 6. novembra spriedumā lietā Nr. C15293409 un 2012. gada 29. novembra spriedumā lieta Nr. C15225811 izdarītās atziņas, ka vairāk kā divi gadi ir pārāk ilgs laika periods jautājuma izlemšanai par līguma pārtraukšanu. Šāds laika periods neatbilst normālai banku praksei, jo parasti bankas (pie līdzīgiem līguma nosacījumiem par tiesībām vienpusēji atkāpties no līguma) izlemj jautājumu par atkāpšanos no līguma 2-3 mēnešu laikā no brīža, kad aizņēmējs sāka kavēt saistību izpildi.

Tiesa pievienojas Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas spriedumos izdarītajām atziņām, ka šādas aizdevēja rīcības rezultātā radīta situācija, kas ir neizdevīga aizņēmējam, jo gadījumā, ja aizdevējs saprātīgā termiņā būtu izlēmis jautājumu par atkāpšanos no līguma, līgumisko procentu pieaugums būtu mazākā apmērā.

No lietā iesniegtajiem pierādījumiem redzams, ka Atbildētāja kopš kredītlimita piešķiršanas 2008. gada 2. janvārī nav veikusi nevienu

maksājumu pamatsummas un procentu samaksai. Neskatoties uz to Prasītājs nav izmantojis Līguma noteikumu 12.3. punktā pielīgtās tiesības vienpusējā kārtībā izbeigt Līgumu un procentus par aizdevuma izmantošanu ir aprēķinājis līdz 2010. gada 15. oktobrim, kad Jelgavas tiesā tika iesniegts pieteikums par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Tiesa uzskata, ka situācijā, kad Atbildētāja nebija veikusi nevienu maksājumu, Prasītājs varēja izlemt jautājumu par tam pielīgto tiesību izmantošanu vienpusēji izbeigt Līgumu un celt attiecīgu prasību tiesā, lai līgumisko procentu pieaugums būtu mazākā apmērā. Šādu bankas vilcināšanos tiesa nevērtē kā tiesību godprātīgu izlietošanu.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka pats Prasītājs ir kavējies celt tiesā prasību par saistību izpildi, tā veicinot līgumisko procentu pieaugumu, tiesa atzīst, ka līgumiskie procenti no Atbildētāja piedzenami 60% apmērā no pieprasītās līgumisko procentu summas, līdz ar to prasījums par līgumisko procentu piedziņu ir apmierināms daļēji un no Atbildētājas ir piedzenami līgumiskie procenti 152,56 EUR apmērā (60% no pieprasītās līgumisko procentu summas – 254,27 EUR).

Pārējā daļā prasība par līgumisko procentu piedziņu 101,71 EUR apmērā ir noraidāma.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētājas līgumsodu 46,99 EUR apmērā (līgumsods par neatļautā kredīta izmantošanu 4,30 EUR un līgumsods par ikmēneša maksājuma samaksas nokavējumu 42,69 EUR), kas aprēķināts par laika periodu no 2008. gada 1. maija līdz 2010. gada 15. oktobrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Atbilstoši Civillikuma 1717. pantam *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Savukārt Civillikuma 1720. pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Līgumsods ir civiltiesību institūts ar divējādu dabu, no vienas puses tas ir saistības pastiprinājums, no otras puses līgumsods kļūst par atbildības izpausmi, ja pastiprinājums izrādījies nepietiekams *(K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006., 115. lpp.)*.

Tādējādi Civillikuma izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas vai pienācīgas neizpildīšanas gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods. Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu ir atzīstams soda samērīguma princips.

Līguma 5.11. punktā noteikts, ja Atbildētāja līdz maksājuma datumam nav iemaksājusi Ikmēneša maksājumu, Atbildētājai jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar Tarifiem. Savukārt Līguma 5.10. punktā noteikts, ka par neatļautā kredīta izmantošanu Atbildētājai jāmaksā līgumsods par pārtēriņu saskaņā ar Tarifiem. Saskaņā ar Tarifiem (lietas 17., 18. lapa) līgumsods par ikmēneša maksas nokavējumu ir 0,25% dienā, bet līgumsods par kredīta pārtēriņu – 0,167% dienā. Līdz ar to tiesa konstatē, ka puses parakstot Līgumu ir vienojušās par līgumsoda maksāšanas pienākumu, kā arī par tā apmēru.

Konkrētajā gadījumā līgumsods noteikts par saistību nepienācīgu izpildi un tā maksāšanas pienākuma iestāšanās ir pilnībā atkarīga no pašas Atbildētājas rīcības.

No lietā iesniegtā parāda aprēķina un tā paskaidrojuma (lietas 13., 14., 39.-41. lapa) un konta izraksta (lietas 15.-16. lapa) tiesa konstatē, ka Atbildētāja nav veikusi nevienu maksājumu aizdevuma pamatsummas un aizdevuma izmantošanas procentu samaksai, kā arī ir pārsniegusi atļauto kredītu. Pretēji pierādījumi lietā nav iesniegti. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājam bija tiesības piemērot Līgumā noteiktās soda sankcijas (līgumsodu) pret Atbildētāju par savlaicīgi nesamaksātiem maksājumiem un par atļautā kredīta pārsniegšanu, un prasīt no Atbildētājas saistības izpildījumu.

Tiesai nav pamata atzīt, ka būtu pārkāptas Atbildētāja, kā patērētāja tiesības.

Tiesa, izvērtējot tiesību normas par līgumsodu kopsakarā ar taisnīguma un samērīguma principu, kā arī pamatparāda apmēru, nonāk pie atzinuma, ka līgumsods, kas aprēķināts par laika periodu no 2008. gada 1. maija līdz 2010. gada 15. oktobrim 46,99 EUR apmērā ir vērtējams kā samērīgīgs un taisnīgs. Prasītāja pieprasītā līgumsoda aprēķins nav pretējs Civillikuma 1. pantā noteiktajam labas ticības principam.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka no Atbildētājas Prasītāja labā ir piedzenams līgumsods 46,99 EUR apmērā, kas ir 10% no galvenā parāda summas – 469,87 EUR.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda [..] prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Prasītājs lūdzis noteikt viņam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1759. panta 1. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt minētā panta 2. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis. Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo un otro daļu likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Tiesa atzīst, ka tā kā Atbildētāja nav veikusi pilnīgu aizdevuma atmaksu un tas ir Prasītāja kapitāls, kas joprojām atrodas pie Atbildētājas, tad pamatots ir Prasītāja lūgums noteikt Prasītājam tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas- 469,87 EUR, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759. un 1765. pants.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu 115,67 EUR (lietas 8., 9. lapa), maksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (lietas 10. lapa).

Tā kā prasījums ir apmierināts daļēji, t.i., 669,42 EUR apmērā, kas nozīmē, ka prasība ir apmierināta 86,81% apmērā (669,42 EUR x 100/ 771,13 EUR = 86,81%), tad no Atbildētājas tiesas izdevumi ir piedzenami proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram: valsts nodeva 100,41 EUR (86,81% no 115,67 EUR) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,08 EUR (86,81% no 4,70 EUR), kopā piedzenot 104,49 EUR.

No lietas materiāliem ir redzams, ka lietā ir radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9,42 EUR apmērā (lietas 1., 2. lapa). Tā kā

prasība ir apmierināma daļēji un Prasītājs līdz lietas izskatīšanai nav nomaksājis lietā nepieciešamos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,72 EUR apmērā, tad no Prasītāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,89 EUR apmērā, bet no Atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,83 EUR apmērā.

Tiesa izskaidro, ka par labu valstij piedzītie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami: ekonomiskās klasifikācijas kods - 21499, saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b, Rīga, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmo daļu, Atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt Jelgavas tiesā pierādījumus par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmo daļu Prasītājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt Jelgavas tiesā pierādījumus par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97. un 193. pantu, tiesa

nosprieda

prasību par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, parādu **669,42 EUR** (seši simti sešdesmit deviņi *euro*, 42 centi) apmērā, ko veido: galvenais parāds 469,87 EUR, līgumiskie procenti 152,56 EUR par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2008. gada 1. maija līdz 2010. gada 15. oktobrim un līgumsods 46,99 EUR par laika periodu no 2008. gada 1. maija līdz 2010. gada 15. oktobrim apmērā; kā arī tiesas izdevumus **104,49 EUR** (viens simts četri *euro*, 49 centi) apmērā.

Par labu AS „NORVIK BANKA" piedzīto parādu ieskaitīt kontā Nr. LV03LATB0000VIVAKARTE, AS „NORVIK BANKA", saistības pēc līguma Nr. VK10031097.

Noraidīt prasību daļā par līgumisko procentu 101,71 EUR apmēra piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,83 EUR (divi *euro*, 83 centi).

Piedzīt no AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,89 EUR (viens *euro*, 89 centi).

Noteikt AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās pamatparāda summas – 469,87 EUR.

Noteikt /pers. A/termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt Jelgavas tiesā pierādījumus par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos.

Noteikt AS "NORVIK BANKA" termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt Jelgavas tiesā pierādījumus par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos.

Tiesas spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2015. gada 27. oktobra - Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese K. Zaura